Republika Hrvatska
Općinski sud u Gospiću
Trg Alojzija Stepinca 3
53000 Gospić

Poslovni broj Povrv-99/2025-7

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Gospiću, po sucu Jurici Bakmazu, na prijedlog sudske savjetnice Ane Milinković Rukavina, u građanskopravnoj stvari tužitelja ALFA CREDIT SL, OIB:57768789523, C/Principe Devergara 109/2, 28002 Madrid, Španjolska, koga zastupa punomoćnik Mislav Bistrović, odvjetnik u Zagrebu protiv tuženice Nikoline Tonković Čorak, Gospić, Lički Novi 192A, OIB: 18632461392, radi isplate, nakon održane glavne javne rasprave 13. listopada 2026. u prisutnosti Igora Hlebeca, zamjeničkog punomoćnika tužitelja i tuženice, dana 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi temeljem vjerodostojne isprave javnog bilježnika Milice Kolar iz Korenice, poslovni broj Ovrv-1726/2024 od 9. srpnja 2024. i nalaže se tuženici Nikolini Tonković Čorak da tužitelju ALFA CREDIT SL isplati iznos od 2.233, 90 EUR-a (slovima: dvijetisućedvjestotridesettrieuraidevedesetcenti) uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 22. svibnja 2024. pa do isplate, a koje se izračunavaju po kamatnoj stopi, koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope (referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u preostalom iznosu od 1.966,10 EUR-a (slovima: tisućudevestošezdesetšesteuraidesetcenti) te se u tom dijelu platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Milice Kolar iz Korenice, poslovni broj Ovrv-1726/2024 od 9. srpnja 2024. ukida.

III. Nalaže se tuženici Nikolini Tonković Čorak da tužitelju ALFA CREDIT SL naknadi troškove postupka u iznosu od 59, 78 EUR-a (slovima: pedesetdeveteuraisedamdesetosamcenti) uvećane za zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja presude do isplate, a koje se izračunavaju za svako polugodište, uvećanjem referentne stope (referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije

refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. U preostalom dijelu se zahtjev za naknadu troškova tužitelja odbija.

Obrazloženje

1. Tužitelj (tada ovrhovoditelj) je 24. svibnja 2024. podnio prijedlog za ovrhu kojim potražuje iznos od 4.200,00 EUR temeljem nevraćenog ugovora o zajmu i isplatu zakonskih zateznih kamata uz naknadu troška ovršnog postupka.

2. Javni bilježnik Milica Kolar iz Korenice je donijela rješenje o ovrsi broj OVRV-1726/2024 od 9. srpnja 2024.

3. Tuženik (tada ovršenik) je pravovremeno podnio prigovor na predmetno rješenje o ovrsi u kojem osporava visinu tražbine. Pojašnjava da je za ugovor AC-2024-1233 izvršena uplata u iznosu od 780,00 eura 15. travnja 2024. te moli da se umanji iznos dugovanja (list 26 spisa).

4. Povodom prigovora tuženika, rješenjem ovog suda od 9. siječnja 2026. rješenje o ovrsi stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su sve provedene radnje te je odlučeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

5. Tužitelj je u podnesku 2. veljače 2026. detaljno obrazložio kronologiju nastanka potraživanja te navodi da su tužitelj i tuženik 15. ožujka 2024. godine sklopili Ugovor o zajmu AC-2024 1233 kojim se tužitelj (zajmodavac) obvezuje tuženiku (zajmoprimcu) isplatiti iznos zajma od 3.000,00 EUR, umanjen za troškove obrade u iznosu od 30,00 EUR koji iznos se tuženik obvezuje vratiti u roku od 90 dana od dana zaključenja ugovora s uvećanjem koje se odnosi na fiksnu pristojbu od 1.200,00 EUR, što ukupno čini iznos od 4.200,00 EUR. Tužitelj je tuženiku 15. ožujka 2024. isplatio iznos od 2.970,00 EUR te na taj način ispunio svoju ugovornu obvezu. Tuženik da je zaprimanjem predmetnog Ugovora o zajmu potvrdio iznos koji je dužan vratiti tužitelju, te je također potvrdio da Otplatni plan određuje točne iznose i status dugovanja, a koji je bio priložen prethodno navedenom Ugovoru o zajmu kao prilog. Nadalje da je tuženik prije sklapanja Ugovora o zajmu bio upoznat s uvjetima i načinom na koji će morati izvršiti svoju obvezu prema tužitelju, te je također bio upoznat s posljedicama neizvršenja iste, a u prilog navedenom tužitelj dostavlja e-mail prepiske iz kojih je vidljivo da je tuženiku dostavljeno sve u skladu s važećim zakonskim odredbama. Tuženik predmetnim prigovorom ne osporava postojanje svoje obveze prema tužitelju, navodi kako je izvršio uplatu čime i sam priznaje postojanje dugovanja. No, ističe prigovor na visinu tužbenog zahtjeva. Sukladno Općim uvjetima poslovanja tužitelja, člankom 1. je propisano da se gore navedeni Ugovor o zajmu sklapa posredstvom usluga daljinske komunikacije, a koje uključuju elektroničku i mobilnu komunikacijsku mrežu i infrastrukturu (mobitel, SMS, e-mail, web stranice Zajmodavca i sl.), a sve u skladu s važećim zakonskim odredbama.

Uzgredno navodi da je tuženik i prije sklapao s tužiteljem Ugovor o zajmu te isti uredno podmirio što potvrđuje da je tuženik bio upoznat s načinom i uvjetima poslovanja tužitelja još od prije. Tuženik je, kako to navodi i u prigovoru izvršio uplatu iznosa u visini od 780,00 EUR. Tužitelj naglašava kako se navedena uplata odnosi na uplate prolongata. Nadalje navodi da su tužitelj i tuženik 27. studenoga 2024. godine sklopili Aneks ugovora o zajmu br.1, u kojem tužitelj odobrava odgodu roka otplate na 30 dana, pod uvjetom da tuženik prethodno uplati naknadu za odgodu roka otplate u iznosu od 780,00 EUR. Dakle, nesporno je da je tuženik uplatio iznose od 780,00 EUR na ime naknade za odgodu roka otplate, a ne na ime duga iz Ugovora o zajmu, koji još uvijek nije podmiren. Nadalje, tužitelj je tuženiku na e-mail uredno dostavio obavijesti da je zajam po zahtjevu tuženika prolongiran, te u dostavljanom Otplatnom planu razvidno stoji iznos naknade za odgodu roka otplate tj. prolongat i odvojeni iznos za rate duga koju je tuženik trebao platiti tužitelju na ime predmetnog Ugovora o zajmu, a tuženiku su također dostavljeni ranije navedeni Aneksi ugovora o zajmu. Iz dostavljene e-mail korespondencije jasno proizlazi kako je tuženik od tužitelja zahtijevao prolongiranje zajma, a da ga je tužitelj uredno obavijestio da uplatom prolongata ne umanjuje dug prema tužitelju odnosno glavnicu. Također iz čl. 10. Općih uvjeta poslovanja jasno proizlazi kako se uplatom prolongata ne umanjuje dug prema tužitelju odnosno glavnicu. Opći uvjeti stavljeni su na potpuno raspolaganje tuženiku na web stranici te su mu isti predani zajedno sa Standardnim informacijama o europskim potrošačkim kreditima neposredno nakon primitka Zahtjeva za zajam elektroničkom poštom na adresu koja se nalazi na Zahtjevu za zajam. Nadalje, iz čl. 1. Općih uvjeta poslovanja jasno proizlazi kako pojam zajma obuhvaća novčani iznos kojeg zatraži tražitelj zajma, ovdje tuženik u visini iznosa koje ponudi zajmoprimac, te obuhvaća glavnicu, troškove obrade i fiksnu pristojbu za korištenje istog novčanog iznosa kako su naznačeni u Ugovoru o zajmu. Slijedom navedenoga, zaključuje da su navodi tuženika istaknuti s ciljem izbjegavanja plaćanja obveze te s ciljem odugovlačenja postupka. Također, evidentno je i kako tuženik shvaća pojmovnu razliku između umanjenja duga i prolongata te kako je isti bio upoznat sa značenjem instituta „fiksne pristojbe“. Poziva se i na sudsku praksu. (list 40-45 spisa).

6. Na raspravi održanoj dana 13. listopada 2026. tužitelj je ostao kod tužbe i svih činjeničnih navoda iz podneska od 2. veljače 2026. Napominje još jednom da je tuženica bila upoznata sa institutom prolongata i fiksne pristojbe. Tuženica je na raspravi ostala pri prigovoru. Pojašnjava da je za ponudu tužitelja saznala online, da se korespondencija odvijala na hrvatskom jeziku i da nije mogla pregovarati o odredbama ugovora jer se radilo o unaprijed formuliranom sadržaju. Dodaje da nije ništa plaćala nakon onoga što je priložila uz ugovor.

7. Tijekom postupka je pročitan izvod otvorenih stavki iz poslovnih knjiga tužitelja od 21. svibnja 2024. (list 8 spisa), izvod iz trgovačkog registra za tužitelja s ovjerenim prijevodom (list 9-16 spisa), potvrda o osobnom identifikacijskom broju za tužitelja (list 17 spisa), potvrda ePošte o plaćanju naloga od 15. travnja 2024. (list 27 spisa), Platni nalog od 15. ožujka 2024. (list 46 spisa), Opći uvjeti poslovanja (list 123-130 spisa), Standardne europske informacije o potrošačkim kreditima (list 55-57 spisa), odgoda otplatnog plana (list 58 spisa), otplatni plan (list 59 spisa), aneks ugovora o zajmu br. 1 (list 60-61 spisa), ugovor o zajmu AC-2024-1233 (list 62-64 spisa), Preslika kartice (list 72 spisa), Preslika osobne iskaznice sa fotografijom (74-

75 i 77 spisa), Zadnja platna lista (list 76 spisa), E-mail korespondencija (list 79-103), preslika pisane komunikacije (list 104-114).

8. Sud je odbio dokazne prijedloge tužitelja pribavljanjem podataka od PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d. o vlasniku računa IBAN: HR3323400093205156667, Pribavljanje podataka od telefonskog operatera o vlasniku broja mobitela: +385995171961 te +385993546199 kao i pribavljanje podataka o vlasniku računa: ninato1980@gmail.com kao nepotrebno.

9. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

10. U ovom postupku nije sporno da je tuženica 2024. od tužitelja zatražila isplatu zajma u iznosu od 3.000,00 eura kojeg je trebala vratiti u 3 obroka od svibnja do srpnja 2024., uz trošak obrade kredita od 30,00 eura i fiksnu pristojbu od 1.200,00 eura, kao i da je jednom tražila produljenje roka otplate za što je platila naknadu za produljenje u iznosu od 780,00 eura. Nije sporno da tuženica nije vratila pozajmljenu glavnicu.

11. Međutim sporna je visina duga odnosno treba li tuženica po osnovi tog ugovora tužitelju isplatiti cjelokupni utuženi iznos od 4.200,00 eura.

12. U ugovoru o zajmu AC-2024-1233 od 15. ožujka 2024. je navedeno da je zajmoprimac dostavio zajmodavcu obavijest o odobrenju zajma. Tom obaviješću je zajmodavac odobrio zajmoprimcu zajam, što je zajmoprimac primio na znanje primivši samu obavijest poslanu od zajmodavca da mu je odobren zajam u iznosu od 3.000,00 eura na period od 90 dana, plativo u 3 anuiteta, uz trošak obrade u iznosu od 30,00 eura. Isti dan je zajam isplaćen, a zajmoprimac se obvezao vratiti glavnicu uvećanu za fiksnu pristojbu od 1.200,00 kuna, ukupno 4.200,00 eura.

13. U standardnim informacijama o europskim potrošačkim kreditima je izračunata efektivna kamatna stopa (EKS) od 1606,78 %.

14. Otplatni plan po ugovoru AC-2024-1233 prikazuje da je tuženica trebala platiti ukupno 4.200,00 eura u 3 obroka. U prvom obroku je trebalo vratiti 430,00 eura glavnice i 1.200,00 pristojbe, ukupno 1.630,00 eura, u drugom 1.370,00 eura glavnice i u trećem 1.200,00 eura glavnice.

15. Čl. 10. st. 1. i 3. Općih uvjeta ugovaranja zajma tužitelja (dalje: OU) je ugovoreno da zajmoprimac može na dan dospijeća zajma odabrati hoće li ga u cijelosti vratiti ili će odgoditi rok otplate zajma uz odgovarajuću naknadu za odgodu otplate. Kad zajmoprimac traži odgodu, mora na bankovni račun koji navede zajmodavac uplatiti iznos naknade za odgodu zajma.

16. Aneksom ugovora o zajmu broj 1 je utvrđeno da je zajmoprimac 15. travnja 2024. tražio odgodu roka otplate pozajmljenog iznosa, a koji mu je odobren jer je zajmoprimac prethodno uplatio naknadu za odgodu roka otplate u iznosu 780,00 eura.

17. Iz priložene potvrde o plaćanju je vidljivo da je tuženica uplatila naknadu za produljenje roka otplate 15. travnja 2024. i to 780,00 eura.

18. S obzirom da je tužitelj pravna osoba sa sjedištem u Španjolskoj, a tuženica fizička osoba s uobičajenim boravištem u Republici Hrvatskoj, njihov odnos ima međunarodni element, pa je mjerodavno pravo utvrđeno na temelju čl. 25. st. 1. Zakona o međunarodnom privatnom pravu („Narodne novine“, br. 101/17, dalje: ZMPP) koje upućuje na primjenu Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (SL 177 od 4. srpnja 2008., dalje: Rim I). Uredba Rim I u čl. 6. st. 1. propisuje da, ne dovodeći u pitanje članke 5. i 7., ugovor koji sklopi fizička osoba u svrhu za koju se smatra da je izvan njegove struke ili profesije (potrošač) s drugom osobom koja djeluje u svojoj struci ili profesiji (poduzetnik) podliježe pravu države u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište, pod uvjetom da poduzetnik (a provodi svoje komercijalne ili stručne djelatnosti u državi u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište, ili (b) bilo kojim sredstvima usmjerava takve aktivnosti na tu državu ili na više država, uključujući tu državu, te da je ugovor obuhvaćen opsegom tih aktivnosti.

19. Iz okolnosti ovog ugovora, između ostalog iz navoda da je tuženica doznala za tužiteljevu ponudu preko oglasa na hrvatskoj internetskoj stranici, da su i ugovor i OU na hrvatskom jeziku, da je komunikacija tužitelja i tuženice vršena na hrvatskom jeziku sud zaključuje da su ispunjeni uvjeti da bi se ovaj ugovor ocijenio kao potrošački, pa se na njega primjenjuje pravo države u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište, odnosno hrvatsko pravo. To znači da je odredba čl. 19. OU da oni podliježu španjolskom zakonu neprimjenjiva jer je protivna kogentnoj normi.

20. U konkretnom slučaju potraživanje tužitelja proizlazi iz potrošačkog ugovora slijedom čega su uz Zakon o obveznim odnosima (NN, br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 23/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 156/23; dalje: ZOO) mjerodavne i odredbe Zakona o zaštiti potrošača (NN, 19/22, 59/23, 59/26, dalje ZZP), a koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora.

21. Čl. 499. st. 1. ZOO-a propisuje da se ugovorom o zajmu obvezuje zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenljivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće. Čl. 500. st. 1. ZOO-a propisuje da se zajmoprimac može obvezati da uz glavnicu duguje i kamate. Kamata je naknada koju zajmoprimac plaća zajmodavcu za pozajmljivanje njegovog novca. Iako u predmetnom ugovoru o zajmu nema ugovorene kamate, tuženica je dužna platiti ono što tužitelj naziva fiksnom naknadom, a naknada za pozajmljivanje tužiteljevog novca je – kamata.

22. Iz Općih uvjeta poslovanja, čl. 6., proizlazi da će zajmodavac dati zajam na korištenje pod uvjetima sadržanim u Standardnim informacijama o europskim potrošačkim kreditima koji će biti dostavljeni zajmoprimcu. Tuženica je u svojem iskazu navela da nije pregovarala o pojedinim odredbama ugovora već da se radilo o unaprijed formuliranom sadržaju.

23. Iz opisanog načina sklapanja ugovora proizlazi zaključak da isti predstavlja unaprijed pripremljeni obrazac, koje je formulirao tužitelj i na čiji sadržaj tuženica kao potrošač nije mogla utjecati niti je o njima mogla pregovarati odnosno radi se o sklapanju unaprijed formuliranog standardnog ugovora o zajmu bez pojedinačnog pregovaranja.

24. Čl. 53. st. 1. i 2. ZZP-a propisuje da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. U čl. 8. OU je ugovoreno da će zajmodavac predati zajmoprimcu otplatni plan u kojem će biti navedeni svi iznosi zajma sa svim troškovima i naknadama te bankovni račun zajmodavca na koji se moraju uplaćivati navedeni iznosi. Otplatni plan otkriva da je tuženica za 3 mjeseca za pozajmljenih efektivnih 3.000,00 eura bila dužna vratiti čak 4.200,00 eura. Time je tuženica, kao potrošač, stavljena u očitu neravnotežu prema tužitelju, pa je odredba o visini naknade ništetna na temelju čl. 53. i čl. 59. ZZP -a.

25. Sama ugovorna odredba o naknadi, zapravo kamati, nije ništetna jer je to jedna sasvim uobičajena ugovorna odredba. Kad je kamata ugovorena, ali nije ugovorena njezina visina (jer je odredba o visini ništetna po ZZP-u kao specijalnom zakonu u odnosu na ZOO), onda vrijedi zakonska predmnjeva da (između osoba od kojih barem jedna nije trgovac) je kamatna stopa visine četvrtine stope zakonskih zateznih kamata. (čl. 26. st. 3. ZOO-a). Stopa zakonskih zateznih kamata je definirana u čl. 29. st. 2. ZOO a, pa se u odnosima iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine. Kako je dan sklapanja ugovora 15. ožujka 2024. primjenjuje se referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja 2024. a koja je iznosila 4,50 % (NN, br. 156/23), pa kamatna stopa između osoba od kojih bar jedna osoba nije trgovac iznosi 7,50%. Dakle, jedna četvrtina te stope bi bila 1,875 %. Ako se ta kamatna stopa uračuna na tromjesečno razdoblje povrata jednostavnim kamatnim računom se dobije da je tuženica trebala vratiti, povrh glavnice još 13,90 eura, a ne 1.200,00 eura.

26. Treba i istaknuti da je sam tužitelj izračunao da je efektivna kamatna stopa (EKS) u ovom ugovornom odnosu 1.606, 78%.

27. Čl. 20. a Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“, br. 75/09, 112/12, 143/13, 147/13, 9/15, 78/15, 102/15 i 52/16, 128/22, 156/23, dalje: ZPK) je propisana maksimalna EKS za potrošačke kredite koja je jednaka stopi zakonskih zateznih kamata uvećanoj za dva postotna boda, dakle 9,50 %.

28. Osim što je u ovom postupku bilo potrebno pravilno imenovati „naknadu“ kao kamatu, potrebno je i „naknadu za odgodu roka otplate zajma“ nazvati ispravno – novčana kazna.

29. Iako je u čl. 11. OU propisano da se zbog kašnjenja u plaćanju plaćaju zakonske zatezne kamate, čl. 10. propisuje i „naknadu za odgodu roka otplate zajma“ koja u stvarnosti služi istoj svrsi kao i ugovorna kazna. Čl. 350. st. 3. ZOO-a propisuje da ugovorna kazna ne može biti ugovorena za novčane obveze. Ta norma je prisilne naravi, pa je odredba OU o „naknadi za odgodu roka otplate zajma“ ništetna na temelju čl. 322. st. 1. i 324. st. 1. ZOO-a.

30. Tuženica je, vidljivo je iz priložene potvrde o uplati, platila 780,00 eura na ime ništetne „naknade za odgodu roka otplate zajma“, što znači da primjenom odredbe čl. 172. ZOO-a prema kojoj ako dužnik pored glavnice duguje i kamate i troškove, prvo se namiruju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica, uplaćeni iznos treba umanjiti za iznos izračunate kamate za tromjesečno razdoblje zajma od 13, 90 EUR-a te preostalim iznosom od 766,10 EUR- a treba umanjiti glavnicu. Navedenim izračunom dolazi se do neplaćenog iznosa glavnice od 2.233,90 EUR-a.

31. Treba napomenuti da je tužitelj na ovaj način povrijedio i čitav niz načela ZOO- a. Tako načelo ravnopravnosti sudionika u obveznom odnosu iz čl. 3., načelo savjesnosti i poštenja iz čl. 4., načelo zabrane zloupotrebe prava iz čl. 6., načelo jednake vrijednosti činidaba iz čl. 7. ZOO-a, čija je povreda i sankcionirana ništetnošću odredbi takvog ugovora a sve ovo na način da je tuženik postupajući s aspekta jače ugovorne strane tužitelju nametnuo odredbu koja ga dovodi u neravnopravan položaj te mu u konačnici nanosi štetu.

32. Tuženica je dijelom osporila visinu tužbenog zahtjeva. Naime, od utuženog iznosa od 4.200,00 EURA tuženica treba platiti 2.233, 90 EUR, što predstavlja povrat glavnice uvećane za kamate kako je ranije obrazloženo. Omjer uspjeha u sporu u pogledu visine je 53,19 % u korist tužitelja prema 46,81 % u korist tuženika. Razlika između postotka one stranke koja je više uspjela u postupku i postotka one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela u postupku iznosi 6,38 % u korist tužitelja.

42. Tužitelju se priznaje pravo na naknadu sljedećih troškova kao troškova potrebnih za vođenje parnice u skladu s čl. 155. st. 1. ZPP-a:
- trošak ovršnog postupka od 275,00 eura,
- trošak podnesaka od 2. veljače 2026. od 200,00 eura u skladu s Tbr. 11.1 . u vezi s Tbr. 7. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, br. 138/23 i 107/25, dalje: Tarifa), što uvećano za PDV iznosi 250,00 eura,
- trošak zastupanja na ročištu 13. listopada 2026. od 200,00 eura, u skladu s Tbr. 9. 1. u vezi s Tbr. 7. 1. Tarife, , uvećano za PDV pa iznosi 250,00 eura,
- trošak pristojbe na presudu od 162,00 eura,

pa ukupni priznati trošak tužitelju iznosi 937,00 EUR-a . 6,38 % od tog iznosa je 59,78 eura koliko se i dosuđuje tužitelju.

43. Na temelju čl. 29. st. 1. ZOO-a dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate, pa su tužitelju dosuđene kamate od dana 22. svibnja 2024. kao dana dospijeća cjelokupnog duga do isplate. Tužitelju se priznaje i pravo na isplatu zakonskih zateznih kamata na priznati parnični trošak koje

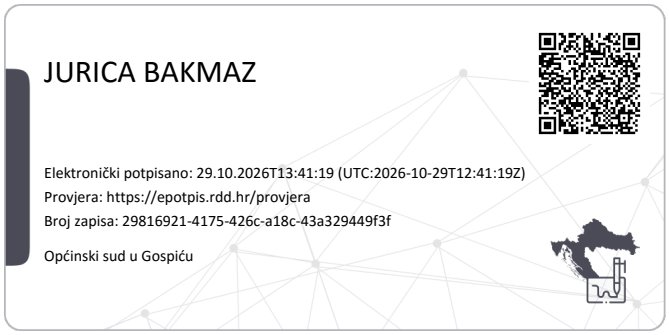
teku od dana donošenja prvostupanjske odluke (tako Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev- 2567/1999-2 od 10. prosinca 2022.).

44. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Gospiću, 29. listopada 2026.

Sudac
Jurica Bakmaz

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi putem ovoga suda, pisano, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuje županijski sud.



Broj zapisa: **9-3088f-63087**

Kontrolni broj: **0927a-3d9bc-7f852**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Gospiću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.